

אסונות

מציאות גלילית

שטח צבאי תשע בגליל הוא שטח מועד לפירענויות. השטח משמש מקום אימונים לחיילות צה"ל ומקום מירעה לצדרים של כרובים גם יחד.

אמנם החוק ושלטי האזהרה אומרים את שלהם, אבל הרועים הבדחים והבקר שלהם סוברים אחרת.

השבוע חזרה והתנגשה המציאות בשלטי האזהרה. רועה בקר צעיר, כאלד חסיין קאסם, בן תשע וחצי, יצא בשעות הבוקר המוקדמות למירעה עם עדו. הוא לא חזר יותר לחושה המשפחתית.

בשעה שבע בבוקר הורעד האזור של בדווי ערב אל-סואעד מהתפוצצות עזה.

כאלד עלה על פצצה או פגז, וגופו ה' קטן נקרע לגזרים.

היה זה קורבן נוסף ומיותר במערכה ש' היתה צריכה לבוא מזמן על סיומה הנבוך.

תחבורה

הידיים על ההגה

והנה הופיע האוטובוס הראשון, ועל דוכן העגלון, ר"ל עליד ההגה, יושב לו ר' שוליס. וראו זה נס! ממש מעשה כשפיסו העגלה רצה בלי סוסים! אין זאת כי אם מעשה של טמא, וכוחות הסטרא אחרא מני' עים את המירכבה. וזעקו אנשי מאה שערים, וכיריזו בקול רם אזי הרה, לבל ישאל איש ישראל כשר בעלתו על העגלה בלי סוסים.

ר' שוליס החל להטביר למסובבים אותו כי אין כאן כשפים. כי אם בכוח הבניין תנוע העגלה הקרויה אוטובוביל. במרוצת הזמן שוכנעל תושבי השכונה, כאשר הדגים להם אין הוא שופך בניין לתוך מיכל האוסו. מני אז רבו האוטובובילים בעיר הקודש, ויפרצו וישתכללו.

(אלברט כהן, מוטיקי ירושלים, בספר המקשר — ל"ה שנות תחבורה ציבורית בירושלים).

זה קרה ב-1918.

אחרי ר' שוליס הופיע יהודי יליד הברון בשם יצחק קמר, שרכש מכונית משומשת מערופי הצבא הבריטי, שיפך אותה, והחל

בשום אמצעים לשינוי המצב, שהרס את ה' תחבורה.

עד שבא צעיר בשם אברהם דויד ליכטמן (אר"ל), אירגן את הנהגים ובעלי המכוניות, הקים עימם את קואופרטיב התחבורה ה' מקשר, החוגג עתה את יום הולדתו השלו' שים וחמש.

הבעל לא מלקק. תחת הנהלתו של אד"ל (66) גדל מיספר חברי הקואופרטיב מ-32 ל-471. במקום 400 מקומות ישיבה, שהיו מחולקים ב-1931 על פני 28 מכוניות, ישנם היום 12,000 מקומות, המחולקים על פני 300 מכוניות.

אז היו רק שמונה קווינסיעה בירושלים. היום ישנם שלושים ואחד. או נסעו רק 4.5 מיליון נוסעים בשנה. עתה משרת המקשר 65 מיליון.

ואין זה כה פשוט. או, בלשונו של הנהג זאב ברונשטיין: חכמינו אמרו כי אדם ניכר בכוסו, כיסו ובכעסו, ואנו הנהגים מוסיפים — גם בדרך בה הוא משלם את כרטיס נסיעתו.

הדוגמות שליקט ברונשטיין תוך כדי נסיון רבי-שנים:

● עולה למכונית, אינו מכין את כספו, וברגע האחרון מתחיל לחטט בכיסו — טיפוס זה אינו מחשב את צעדיו מראש, בלתי מסודר, רבות ההפתעות בחייו.

● משלם כשהוא זורק את כספו לתוך ידו של הנהג ונמנע מנגיעת כף ידו — איסטניס, נקי מאור ואגואיסט.

● מגיש לנהג את ארנקו, כדי שיוציא את הכסף עבורו — טיפוס אקסטרברטי, משחק תפקיד שהוא סומך על הנותל. אין לתת אמון בטיפוסים כאלה.

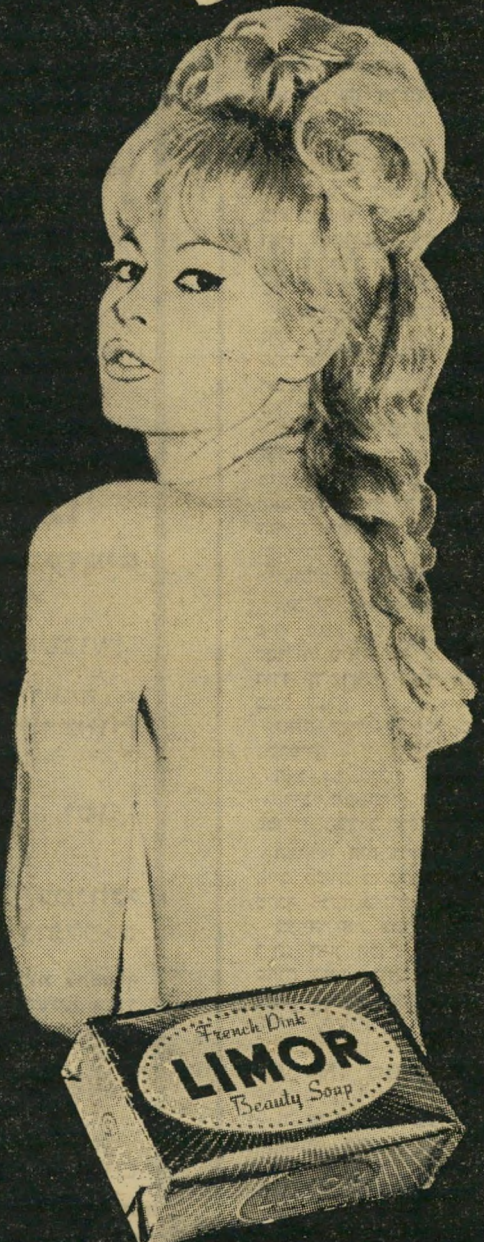
● בשעת צפיפות משתמט מתשלום — קטנוני, לא ישר. עם טיפוס כזה לא אשחק קלפים.

● נכנסת, מתיישבת בכיסא השלישי, מגישה משם את כספה ומחכה שתיגש אליה — אגואיסטית, אוהבת נוחיות, בעלה בודאי אינו מלקק דבש.

● מגיש כרטיסיה בתוך נרתיק ומסמן את מקום הניקוב — ביורקרט טיפוס, לבוש בקפידה. פדאנט.

מנה כפולה. המקשר, בניגוד לזן ול' אגד, לא נהנה מן ההתפתחות הכלכלית ש' פקדה את ישראל בשנות השפע, נשאר לכן העני מכין הקואופרטיבים לתחבורה. גם ה'

ריחות פריז...

הסבון לרעננות העור
לימור
באיכות
צרפתית מעולה
FRENCH PINK

פרסום 77

אוטובוס ירושלמי (1931)
בכל מקום שעמד נוסע, תחנה

להוביל נוסעים לתל-אביב ולחברון. כאשר בנו את שכונת תלפיות, בירום העיר, רכש עוד מכונית, פתח לו קו פרטי משלו אל השכונה וממנה. מספר קמר:

„כיוון שראו כי קיים מקור פרנסה חדש ושמו תחבורה, רבו הקופצים עליו. יהודים שלא היתה להם כל ידיעה במקצוע, רכשו מכוניות ופתחו קווים לנקודות שונות של הבריה.

„המושג תחנה לא היה ידוע עדיין. בכל מקום שעמד נוסע והרים את ידו, המכונית נעצרה. כן הורידו אותו ליד כל בית. מובן, שרביבו העצירות האים את התנועה באופן מבחיל, אך השלטונות הבריטים לא אחזו

אספן קונה בולי ישראל ואירופה במחירים גבוהים

ת.ד. 1334 ת"א מס' ט' / 344

תכונותיך ואופיך משתק-פים בדיקנות בכתב ידך הכר את עצמך וידידך לפי הגרפולוגיה שלח עוד היום כתב היד בצרוף המחאה בסך 8 ל"י ל-ת.ד. 9250 חיפה ותוצאות הבדיקה תשלחנה בדאר לביתך.